

غريب فائدي ميڻ ٿي (سنڌي)

غريب فائدي ميڻ آهي

پيشڪش: المدينة العلميه

(9 جمادي الاولیٰ 1410 هـ، 7 ڊسمبر 1989ء) خميس جي ڏينهن هفتيوار ستن پيري اجتماع

۾ شيخ طريقت، امير اهل سنت، باني دعوت اسلامي، حضرت علامه مولانا ابو بلال محمد الياس عطار قادري رضوي ڪامش پور ۾

دعوتِ اسلامي جي پهرين مدني مرڪز جامع مسجد گلزار حبيب (واقع گلستان اوڪاڙوي باب المدينه ڪراچي) ۾ ”غربت جون برڪتون“ جي عنوان مان بيان فرمايو، جنهن جي مدد

سان هي رسالو نئي مواد جي ڪافي اضافي سان مَرْتَبَ ڪيو ويو آهي.

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ڪتاب پڙهڻ جي دعا

ديني ڪتاب يا اسلامي سبق پڙهڻ کان پهريان هيٺ ڏنل دعا پڙهي
چڏيو جيڪو ڪجهه پڙهندا ياد رهندو، دعا هيءَ آهي:

اللَّهُمَّ افْتَحْ عَلَيْنَا حِكْمَتَكَ وَأَنْشُرْ عَلَيْنَا رَحْمَتَكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

ترجمو: اي الله عَزَّوَجَلَّ اسان تي علم ۽ حڪمت جا دروازا کولي ڇڏ ۽ اسان تي پنهنجي
رحمت نازل فرما! اي عظمت ۽ بزرگي وارا (مستطرف ج 1 ص 40 دار الفڪر بيروت)

طالب غم
مدينه
بقيع
و
مغفرت

(نوٽ: اول آخر هڪ هڪ ڀيرو درود شريف پڙهي ڇڏيو)

رسالو جو نالو: غريب فائدي ۾ آهي
ڇاپو پهريون: جمادي الاول 1436 هـ، مارچ 2015
تعداد:

ڇاپيندڙ: مڪتبه المدينه، عالمي مدني مرڪز فيضان مدينه، باب المدينه ڪراچي

مدني التجا، ڪنهن کي به هي ڪتاب ڇاپڻ جي اجازت ناهي

ڪتاب خريد ڪندڙ توجھ فرمائڻ

ڪتاب جي ڇپائي ۾ ڪا وڏي خرابي هجي يا صفحا گهٽ هجن يا بائڊنگ
۾ اڳتي پوئتي ٿي ويا هجن ته مڪتبه المدينه سان رابطو فرمايو.

غريب فائدي ۾ آهي

شيخ طريقت، امير اهل سنت، بانيء دعوت اسلامي، حضرت علامہ

مولانا ابو بلال محمد الياس عطار قادري رضوي

دامت برکاتہم العالیہ

ترجمو پيشڪش

مجلس تراجم (دعوت اسلامي) هن رسالي جو آسان سنڌي زبان ۾
ترجمي ڪرڻ جي وس آهر ڪوشش ڪئي آهي. جيڪڏهن ترجمي يا
ڪمپوزنگ ۾ ڪٿي ڪا ڪمي پيشي نظر اچي ته مجلس تراجم کي
آگاه ڪري ثواب جا حقدار بڻجو.

رابطي جي لاءِ:

مڪتب مجلس تراجم (دعوت اسلامي) عالمي مدني مرڪز فيضان مدينه
محلہ سوداگران پراڻي سبزي منڊي باب المدينه ڪراچي

UAN: ☎ +92-21-111-25-26-92 – Ext. 1262

Email: ✉ translation@dawateislami.net

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

غریب فائدی م آھی

شیطان کیتري به سستی ڈیاري پر هي رسالو شروع کان آخر تائين پڙهو،
ان شاء الله عَزَّوَجَلَّ ثواب جي لاجواب خزان سان گڏو گڏ غربت جي فضيلتن ۽ برڪتن
جي معلومات حاصل ٿيندي.

درود شريف جي فضيلت

صحابي ۽ مصطفيٰ حضرت سيّدنا جابر رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي والد
گرامي حضرت سيّدنا سَمُرَه سُوَاثِي رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ روايت فرمائن ٿا ته
اسين سرڪار عالي وقار صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي بارگاه گهر بار ۾ حاضر
هئاسين ته هڪ شخص حاضر ٿي عرض ڪيو. يا رسول الله صَلَّى اللهُ تَعَالَى
عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ! الله عَزَّوَجَلَّ جي بارگاه ۾ سڀ کان سنو عمل ڪهڙو آهي ته
محبوب خدا، سرور انبياء صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ارشاد فرمايو “سچ
ڳالهائڻ ۽ امانت ادا ڪرڻ” (حديث جي راوي حضرت سيّدنا سَمُرَه
رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ فرمائين ٿا) مون عرض ڪيو: يا رسول الله صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ
وڌيڪ ڪجهه ارشاد فرمايو! فرمائون ڪثرت سان ذڪر ۽ مون تي
دُرود پاڪ پڙهڻ چو ته هي عمل فقير (يعني غربت) کي دور ڪري ٿو.
(القول البديع، الباب الثاني في ثواب الصلاة علي رسول الله الخ، ص 273 مختصراً)

بهر رنج مَرَض و زحمت و رنج و كَلَفَت ڏهونڌتے پهرتے ہیں وہ لوگ کہاں کا تعویذ

تم پڙهوسا صاحب لولاڪ ۽ ڪثرت سے دُرود ہے عجب دردِ نہاں اور آماں کا تعویذ

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّد

فرمان مُصطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جنهن مون تي هڪ پيرو درود پاڪ پڙهيو الله تعاليٰ ان تي ڏهه رحمتون موڪليندو آهي. (مسلم)

شير خدا كَرَمَ اللهُ تَعَالَى وَجْهَهُ الْكَرِيمَ جي قناعت

حضرت سيدنا سُويد بن غفله رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ فرمائن ٿا ته ائون امير المؤمنين حضرت مولائي كائنات، علي المرتضيٰ شير خدا كَرَمَ اللهُ تَعَالَى وَجْهَهُ الْكَرِيمَ جي خدمت سراپا عظمت ۾ ڏارُ الامارة ڪوفي ۾ حاضر ٿيس. پاڻ كَرَمَ اللهُ تَعَالَى وَجْهَهُ الْكَرِيمَ جي سامهون جو شريف جي ماني ۽ ڪير جو هڪ پيالو رکيل هو. ماني سُڪل ۽ ايتري قدر سخت هئي جو ڪڏهن پنهنجي هٿن سان ته ڪڏهن پنهنجي گوڏن تي رکي توڙي رهيا هئا. اهو ڏسي مون پاڻ كَرَمَ اللهُ تَعَالَى وَجْهَهُ الْكَرِيمَ جي ٻانهي فِضَه رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا کي چيو اوهان کي انهن تي رحم ڪون ٿو اچي؟ ڏسو ته سهي مانيءَ تي چاڻ (بوسي) لڳل آهي انهن لاءِ جو شريف چاڻي ڪري نرم ماني پچائينديون ڪريو جيئن توڙڻ ۾ تڪليف نه ٿئي فِضَه رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا جواب ڏنو: امير المؤمنين كَرَمَ اللهُ تَعَالَى وَجْهَهُ الْكَرِيمَ اسان کان واعدو ورتو آهي ته انهن لاءِ ڪڏهن به جو شريف چاڻي ڪري ماني نه پچائي وڃي ايتري ۾ امير المؤمنين كَرَمَ اللهُ تَعَالَى وَجْهَهُ الْكَرِيمَ مون ڏانهن متوجه ٿيا ۽ فرمايائون! اي ابن غفله! اوهان هن ڪنيز (ٻانهي) کي ڇا فرمائي رهيا آهيو؟ مون جيڪو ڪجهه چيو هو عرض ڪري ڇڏيو ۽ التجاء ڪئي يا امير المؤمنين! اوهان پنهنجي جان تي رحم فرمايو ۽ ايتري تڪليف نه ڪئي. ته پاڻ كَرَمَ اللهُ تَعَالَى وَجْهَهُ الْكَرِيمَ فرمايو، اي ابن غفله! ٻنهي جهانن جي مالڪ و مختار، مڪي مدني سرڪار، محبوب پروردگار عَزَّوَجَلَّ و صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ۽ سندن گهر وارن ڪڏهن به ٿي ڏينهن

فرمان مُصطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: مون تي ڪثرت سان درود پاڪ پڙهو بيشڪ توهان جو مون تي درود پڙهڻ توهان جي گناهن جي لاءِ مغفرت آهي. (جامع صغير)

مسلسل ڪڻڪ جي ماني پيت پري نه کاڌائون ۽ نه ئي ڪڏهن پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي لاءِ اتو چاڻي پچايو ويو. هڪ دفعو مدينه منوره رَاَهَا اللهُ شَرَفًا وَتَعْظِيمًا ۾ بڪ گهڻو تنگ ڪيو ته آئون مزدوري لاءِ نڪتس. ڏٺو ته هڪ عورت مٽي جا ڳنڍا گڏ ڪري ان کي پسائڻ چاهيو ٿي مون ان کان في ڊپو هڪ ڪجور اجرت طعي ڪئي ۽ سورهن ڊپا وجهي ڪري ان مٽيءَ کي پسائي ڇڏيو. ايتري تائين جو منهنجي هٿن ۾ فوڙا (لفون) پئجي ويون پوءِ اهي ڪجورون کڻي آئون حضور اڪرم، نور مُجَسَّم، شاهه بني آدم، رسول مُحْتَشَم، شافع اُمَر صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي خدمت ۾ حاضر ٿيس ۽ سڄو واقعو بيان ڪيو ته پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ به ان مان ڪجهه ڪجورون تناول فرمايون. (تذكرة الخواص، الباب الخامس، ص 112، فيضان سنت، 369/1) اللهُ رَبُّ الْعِزَّةِ عَزَّوَجَلَّ جِي اَنْهَن تِي رحمت رحيمي ۽ اَنْهَن جِي صدقِي اسان جي بچي حساب مغفرت ٿئي.

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ عَلِيٌّ مُحَمَّدٌ

دل کي نرم ڪرڻ جو نسخو

منا منا اسلامي پائرو! امير المؤمنين حضرت مولائي ڪائنات، علي المرتضيٰ شير خدا كَرَّمَ اللهُ تَعَالَى وَجْهَهُ الْكَرِيمَ جي سادگي تي اسان جي جان قربان ٿئي. ايتريون تڪليفون برداشت ڪرڻ جي باوجود زبان تي ڪڏهن به شڪايت جا لفظ نه آندائون. کاڌي سان گڏوگڏ سندن لباس به تمام سادو هوندو هو. هڪ دفعي پاڻ كَرَّمَ اللهُ تَعَالَى وَجْهَهُ الْكَرِيمَ جي خدمت ۾ عرض ڪيو ويو، توهان پنهنجي قميص ۾ چٽيون ڇو لڳائيندا

فرمان مُصطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: مون تي درود شريف پڙهو الله تعاليٰ توهان تي رحمت موڪليندو. (ابن عدي)

آهيو؟ فرمايو. **يُخْشَعُ الْقَلْبُ وَيَقْتَدِرُ بِهِ الْمُؤْمِنُ** يعني ان سان دل ۾ خشوع (عاجزي، خوف) پيدا ٿيندو آهي ۽ ان سان ماڻهو مؤمن ٻانهي جي اقتدا (پيرو) ڪندا آهن. (حيلة الاولياء، علي بن ابي طالب، 124/1، رقم 254)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَيِّب! **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٌ**

منامنا اسلامي ڀائرو! عُربت الله عَزَّوَجَلَّ جي نعمت، نبي رحمت صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي چاهت، تمام گهڻي فضيلت ۽ بيشمار فائدن جو ذخيرو آهي انهي ڪري الله وارن عُربت کي پسند فرمايو آهي.

غربت جافائدا

حضرت سيّدنا ابراهيم بن بَشَّار عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللهِ الْعَظِيمَا فرمائڻ ٿا ته آئون حضرت سيّدنا ابراهيم بن اَدَهْم عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللهِ الْأَكْرَمَا سان گڏ سفر تي هئس ۽ اسان ٻئي روزي سان هئاسين پر اسان وٽ اِطاري جي لاءِ ڪجهه نه هو ۽ نه ئي ڪي اهڙا ظاهري سبب نظر اچي رهيا هئا جن سان اِطاري جو انتظام ڪري سگهجي. منهنجي انهي سوچ کي ڏسي ڪري حضرت سيّدنا ابراهيم بن اَدَهْم عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللهِ الْأَكْرَمَا ارشاد فرمايو “اي ابن بَشَّار عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللهِ الْعَظِيمَا! اللهُ عَزَّوَجَلَّ غريبن ۽ مسڪينن کي دنيا ۽ آخرت ۾ ڪيتري قدر نعمتن ۽ راحتن سان نوازيو آهي آهي قيامت جي ڏينهن نه ان کان زڪوات جي باري ۾ پڇو ويندو ۽ نه حج، صدقي، صلہ رحمي ۽ حسن سلوڪ جي باري ۾ حساب ڪتاب ٿيندو، جڏهن ته مالدارن کان انهن سڀ شين جي باري ۾ سوال ٿيندو. دنيا جا هي امير ۽ سرمائيدار آخرت ۾ غريب و نادار ۽ صرف دنياوي عزت

فرمان مُصطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جنمن مون تي ڏه پيرا درود پاڪ پڙهيو الله تعاليٰ ان تي سو رحمتون نازل فرمائي ٿو. (طبراني)

دار اتي ذليل و خوار هوندا، توهان فڪر نه ڪريو، الله عَزَّوَجَلَّ روزي جو ضامن آهي اهو توهان جي لاءِ روزي جو انتظام فرمائيندو اسان انهن دنياوي اميرن کان گهڻا امير آهيون. دنيا ۽ آخرت ۾ ڪامل مسرت اسان کي حاصل آهي نه رنج و غم آهي ۽ نه ان جي پرواهه ته اسان جي صبح ڪيئن ٿي ۽ شام ڪيئن؟ بس شرط هي آهي ته الله عَزَّوَجَلَّ جي اطاعت ۽ فرمانبرداري جي معاملي ۾ ڪوتاهي آڏو نه اچڻ ڏيون.“ اهو فرمائي پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ نماز ۾ مشغول ٿي ويا ۽ مون به نماز شروع ڪري ڇڏي ٿوري دير کان پوءِ هڪ شخص اسان وٽ 8 مانيون ۽ تمام گهڻيون ڪجورون کڻي آيو ۽ هي چئي واپس هليو ويو ته کائو! الله عَزَّوَجَلَّ توهان تي رحم فرمائي، حضرت سيدنا ابراهيم بن ادهرم عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللهِ الْأَكْرَمُ مون کي فرماي ”نو ۽ کائو“ جيئن ئي اسان کاڌو کائڻ لڳاسين، ته هڪ سوالي اچي صدا لڳائي ته الله عَزَّوَجَلَّ جي نالي تي مون کي ڪجهه کاڌو ڏيو. حضرت سيدنا ابراهيم بن ادهرم عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللهِ الْأَكْرَمُ تي مانيون ۽ ڪجهه ڪجورون ان ضرورت مند کي ڏنيون ۽ فرمايو. ”غم خوار ڪرڻ اهل ايمان جو حصو آهي“ (روض الرياحين، ص 272) **اللَّهُ رَبُّ الْعِزَّةِ عَزَّوَجَلَّ جِي اَنْهَن تِي رَحْمَتِي جِي ۽ اَنْهَن جِي صِدْقِي**

اسان جِي بِي حسابِ مَغْفَرَتِ ٿِي. اَمِينِ بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

مانندِ شمعِ تيري طرف لو لڳي رهے دے لطفِ ميري جان کوسوزو گدازڪا
ڪيون ڪر نه ميرے ڪام بنين غيب سے حسن بنده بھي ہوں تو کيسے بڑے ڪارسازڪا (ذوقِ نعت)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

فرمانِ مُصطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: توهان جتي به هجو مون تي درود پاڪ پڙهو توهان جو درود مون تائين پهچي ويندو آهي. (طبراني)

غريب ۽ فقير 500 سال پهرين جنت ۾

منامنا اسلامي ڀائرو! ذڪر تيل واقعي مان خبر پئي ته فقر و غربت باعث سعادت آهي نڪي باعث آفت. غريبن ۽ مسڪينن جا آخرت ۾ مزا هوندا. ڇو ته مالي عبادتون جيئن زڪوات، فطرو، حج وغيره جي بابت پڇا ڳاڇا کان مامون (يعني امن ۾) هوندا. ڇو ته هي حڪم مالدار ۽ پهچ رکندڙ مسلمانن جي لاءِ آهي. محشر جي ڏينهن مالدار بارگاه ربِ ذُالْجَلَالِ عَزَّوَجَلَّ ۾ پنهنجي مال بابت حساب ڪتاب ڏيڻ ۾ مشغول هوندا. هيڏانهن نادر مسلمان الله عَزَّوَجَلَّ جي رحمت و مشيت سان جنت ۾ داخل ٿي رهيا هوندا. ۽ ائين جنت ۾ فقيرن ۽ غريبن جو داخل ٿيڻ اميرن کان اڳي هوندو. جيئن حضرت سيڏنا ابو هريره رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روايت آهي ته نبيءَ ڪريم رُؤف رَحِيمِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمان دلنشين آهي ته مسلمان فقير مالدارن کان اڌ ڏينهن پهرين جنت ۾ داخل ٿي ويندا ۽ اهو اڌ ڏينهن 500 سالن جي برابر هوندو. (ترمذي، ڪتاب الزهد، باب ماجاءَ آن فقراء المهاجرين الخ، 158/4 حديث 2361)

حڪيم الامت حضرت مفتي احمد يار نعمي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللهِ الْغَنِيِّ غريبن جو اميرن کان 500 سال پهرين جنت ۾ داخل ٿيڻ جي وضاحت ڪندي فرمائڻ ٿا. خيال رهي ته اها دير حساب جي سبب نه ٿيندي رب تعاليٰ سڄي عالم جو حساب تمام جلدي وٺندو. هي انهن فقيرن جي شان ڏيکارڻ جي لاءِ هوندو ته اميرن کي حساب جي نالي تي روڪيو ويو ۽ فقيرن کي جنت ڏانهن هلڻ جو حڪم ڏنو ويو آهي.

فرمان مُصطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: مون تي ڪثرت سان درود پاڪ پڙهو بيشڪ هي توهان جي لاءِ طهارت آهي. (ابو يعليٰ)

مفتي صاحب **رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ** 500 سالن جي وضاحت ڪندي فرمائين ٿا. يعني قيامت جو ڏينهن هڪ هزار سالن جو آهي رب تعاليٰ فرمائي ٿو.

وَإِنَّ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ
مِمَّا تَعُدُّونَ ﴿٢٤﴾ (پ 17، الحج: 47)
 ترجمو ڪنزالايمان: بيشڪ تنهنجي رب وٽ هڪ ڏينهن اهڙو آهي جيئن توهان ماڻهن جي ڳڻپ ۾ هزار سال.

ڪن کي پنجاهه هزار سال جو محسوس ٿيندو ان جي بابت رب فرمائي ٿو:

فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ ﴿٢٥﴾ (پ 29، المعارج: 4)
 ترجمو ڪنزالايمان: اهو عذاب ان ڏينهن ٿيندو جنهن جو اندازو پنجاهه هزار سال آهي.

۽ ڪن مؤمنن کي گهڙي پر جو محسوس ٿيندو. رب تعاليٰ فرمائي ٿو:

فَذَلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمٌ عَسِيرٌ ﴿٢٦﴾ **عَلَى الْكَافِرِينَ**
غَيْرِ يَسِيرٍ ﴿٢٧﴾ (پ 29، المدثر: 9-10)
 ترجمو ڪنزالايمان: پوءِ اهو ڏينهن ڏاڍو سخت ڏينهن آهي. ڪافرن تي آسان نه آهي.

انهيءَ لاءِ آيتن ۾ اختلاف نه آهي ۽ ٿي سگهي ٿو ته قيامت جو ڏينهن پنجاهه هزار سال جو هجي پر ڪنهن کي هڪ هزار سال جو محسوس ٿئي ۽ ڪنهن کي ان کان به گهٽ بلڪ نيڪوڪارن کي هڪ گهڙيءَ جو محسوس ٿيندو جيئن هڪ رات آرام ڪرڻ واري کي ننڍي محسوس ٿئي ٿي ۽ تڪليف واري کي وڏي. (مراة الناجيح 67/7 بتصرف)

عذاب قبر و محشر سے بچاؤ نارِ دوزخ سے خدا را ساتھ لے کے جاؤ جنتِ یارِ رسول اللہ! (مسائل بخشش)

فرمان مُصطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جيڪو مون تي درود پاڪ پڙهڻ وساري وينو اهو جنت جو رستو ڀڳجي ويو. (طبراني)

غربت تي صبر

منا منا اسلامي ڀائرو! هي سڀ فضيلتون ان غريب مسلمان جي لاءِ آهن جيڪو پنهنجي غربت تي صبر ڪري. هر وقت مال جمع ڪرڻ واري چڪر ۾ رهڻ وارو، اميرن ۽ ان جي نعمتن کي ڏسي دل ساڙڻ يا حسد جي آفت ۾ ڦاسڻ وارو، مفلس و نادار جيڪو پنهنجي غربت تي صبر ڪرڻ وارو نه آهي اهو بيان ڪيل انعام جو حقدار نه آهي ۽ جيڪڏهن بدقسمتي سان بي صبري ۾ وڌيڪ اڳتي وڌي ويو ته پوءِ ذلت ۽ رسوائِي مقدر بڻجي سگهي ٿي. بس غريبن ۽ مصيبت جي ماريلن کي به الله عَزَّوَجَلَّ جي خفيه تدبير کان ڊڄندو رهڻ گهرجي ڇو ته ٿي سگهي ٿو انهن آفتن جي ذريعي وڏي آزمائش ۾ وڌو ويو هجي ۽ گلاشڪوا، غربت ۽ مصيبت کي حرام جي ذريعي ختم ڪرڻ جي ڪوشش ڪرڻ آخرت ۾ تباهي جو سبب بڻجي وڃي. حضرت سيدنا امام محدث ابن جوزي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللهِ الْقَوِي فرمائن ٿا ”محتاجي هڪ مرض مثل آهي جيڪو ان ۾ مبتلا ٿيو ۽ صبر ڪيو. ان کي ان جو اجر ۽ ثواب ملندو. انهيءَ ڪري محتاج ۽ غريب جنهن پنهنجي فقر ۽ غربت تي صبر ڪيو. اميرن کان 500 سال پهرين جنت ۾ داخل ٿي ويندا“ (تلبيس ابليس، ص 225)

رہیں سب شاد گھر والے شہا تھوڑی سی روزی پر

عطا ہو دولتِ صبر و قناعت یا رسول اللہ! (وسائل بخشش)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

فرمان مُصطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جنهن مون تي هڪ پيرو درود پاڪ پڙهيو الله تعاليٰ ان تي ڏهه رحمتون موڪليندو آهي. (مسلم)

ڇا مالدار غريبن کان عمل ۾ وڌيڪ آهن؟

حضرت سيدنا ابو هريره رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان مروِي آهي ته مهاجرين فقرا، بارگاه رسالت صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ۾ حاضر ٿيا ۽ عرض ڪيائون. يا رسول الله صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ! مالدار ماڻهون بلند مرتبا ۽ ابدي (دائمي) نعمتون کڻي ويا. سرڪار صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمايو. اهو ڪيئن؟ ته انهن عرض ڪيو: اهي اسان وانگر نماز پڙهن ٿا ۽ اسان وانگر روزا به رکن ٿا، اهي صدقو ڪن ٿا. اسان صدقو نٿا ڪري سگهون، اهي غلام آزاد ڪن ٿا، اسان غلام آزاد نٿا ڪريون ته سرڪار عالي وقار غريبن جي غم گُسار صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ارشاد فرمايو ڇا آئون توهان کي اهڙي شيءِ نه سڀڪاريان جنهن جي ذريعي توهان انهن ماڻهن سان گڏ ملي وڃو جيڪي توهان کان اڳيان آهن ۽ ان کان اڳيان نڪري وڃو جيڪي توهان کان پوئتي آهن ۽ ڪير به توهان کان افضل نه هجي سوائي ان شخص جي جيڪو توهان وانگر عمل ڪري. صحابہ ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَان عرض ڪيو يا رسول الله صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ضرور سڀڪاريو. ارشاد فرمايو ”توهان هر نماز کان پوءِ 33، 33 دفعا تسبيح (سُبْحَانَ اللَّهِ) تحميد (الْحَمْدُ لِلَّهِ) ۽ تڪبير (اللَّهُ أَكْبَرُ) پڙهندا ڪريو.“ (مسلم ڪتاب المساجد الخ، باب اسحاب ذكر بعد الصلاة الخ، ص 300 حديث 95)

میں بے کار باتوں سے بچ کر ہمیشہ کروں تیری حمد و ثنا یا الہی (وسائل بخشش)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّد

فرمان مُصطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جنهن مون تي ڏهه پيرا صبح ۽ ڏهه پيرا شام درود پاڪ پڙهيو ان کي قيامت جي ڏينهن منهنجي شفاعت ملندي. (مجمع الزوائد)

غريب ۽ مسڪين خليفو

دعوت اسلامي جي چيائي واري اداري مكتبة المدينة جي ڇاپيل 590 صفحن جي ڪتاب ”حضرت سيدنا عمر بن عبدالعزيز جون 425 حڪايتون“ جي 187 صفحي تي آهي امير المؤمنين حضرت سيدنا عمر بن عبدالعزيز رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ جي خدمت ۾ عيد کان هڪ ڏينهن پهرين پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جون شهزاديون حاضر ٿيون ۽ چيائون بابا جان! سڀاڻي عيد جي ڏينهن اسان ڪهڙا ڪپڙا پائينديوسين؟ پاڻ فرمايائون؛ ”اهي ڪپڙا جيڪي توهان کي پاتل آهن. انهن کي ڏوئي سڀاڻي پائي وٺجو! نه! بابا جان! توهان اسان کي نوان ڪپڙا ٺهرائي ڏيو،“ ٻارڙين ضد ڪندي چيو. پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمايو. مهنجيون ٻچيون! عيد جو ڏينهن الله رَبُّ الْعَزَّةَ عَزَّوَجَلَّ جي عبادت ڪرڻ ۽ ان جي شڪر ڪرڻ جو ڏينهن آهي، نوان ڪپڙا پائڻ ضروري ڪونهي. بابا جان توهان جو فرمان بيشڪ صحيح آهي پر اسان جون سهيليون اسان کي طعنا ڏينديون ته توهين امير المؤمنين جون چوڪريون آهيو ۽ عيد جي ڏينهن به اهي ئي پراڻا ڪپڙا پاتل آهن اهو چوندي ٻارڙين جي اکين ۾ لڙڪ پرجي آيا. ٻارڙين جون ڳالهيون ٻڌي ڪري پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جو دل به پرجي آيو پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ وزير ماليات (خزانچي) کي گهرائي چيو. مون کي منهنجي هڪ مهيني جي پگهار ايدوانس ڏيو. وزير عرض ڪيو، حضور! ڇا توهان کي يقين آهي ته توهان هڪ مهينو زندهه رهندا؟

فرمان مُصطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جنهن ڪتاب ۾ مون تي درود پاڪ لکيو ته جيستائين منهنجو نالو ان ڪتاب ۾ لکيل رهندو فرشتا ان جي لاءِ استغفار ڪندا رهندا. (طبراني)

پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمايو جزاڪ الله بيشڪ توهان سني ۽ صحيح ڳالهه چئي. وزير هليو ويو. پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ ٻارڙين کي فرمايو. پياريون ٻچيون! الله عَزَّوَجَلَّ و رسول صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي رضا تي پنهنجيون خواهشون قربان ڪري ڇڏيو. (معدن اخلاق، حصه اول، ص 257) **اللَّهُ رَبُّ الْعِزَّةِ عَزَّوَجَلَّ** جي انهن تي رحمت رهندي ۽ انهن جي صدقن اسان جي ٻي حساب و مغفرت ٿئي.

امين بِجَاةِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پائرو! اسان کي به بزرگان دين رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي نقش قدم تي هلندي تنگدستين، محتاجين ۽ گهريلو پریشانين کان گهٽائجي گلا شڪوا ڪرڻ بجائي الله عَزَّوَجَلَّ جي بارگاه ۾ رجوع ڪرڻ کپي ۽ ان جي رضا تي راضي رهڻ کپي ۽ دعا جي ڪثرت ڪرڻ کپي جيئن ته

پریشان حال جي دعا

هڪ بزرگ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي خدمت ۾ هڪ شخص عرض ڪيو: حضور! گهر وارن جي فڪر مون کي پریشان ڪري رکيو آهي. منهنجي حق ۾ دعا ڪريو. جواب ڏنو ”تنهنجا گهر وارا جڏهن تو کان اتو ۽ ماني نه هئڻ جي شڪايت ڪن ته ان وقت الله تبارڪ و تعاليٰ کان دعا گهرندو ڪر تنهنجي دعا ان وقت قبوليت جي زياده قريب هوندي آهي. (روض اليامين، ص 25)

فرمان مُصطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جيڪو مون تي جمع جي ڏينهن درود شريف پڙهندو قيامت جي ڏينهن مان ان جي شفاعت ڪندس. (ڪنز العمال)

منا منا اسلامي پائرو! جنهن جي تنگدستي عروج تي هوندي يقينن اهو گهڻو ڏکيل ۽ غمگين هوندو ۽ ڏک وارن جي دعا قبول ٿيندي آهي. جئين ته دعوت اسلامي جي اشاعتي اداري مڪبة المدينة جي ڇاپيل ڪتاب مُسْتَطَاب ”فضائل دعا“ ۾ اعليٰ حضرت جي والد محترم رئيسُ الْمُتَكَلِّمِينَ حضرت علامه مولانا نقی علي خان عَلَيْهِ رَحْمَةُ الْمَلٰئِكَةِ مستجاب الدعوات شخصيات (يعني جنهن ماڻهن جون دعائون قبول ٿينديون آهن) انهن ۾ سڀ کان پهرين نمبر تي لکيو آهي ” اَوَّلُ مُضْطَرِّ (يعني بيچين و پریشان حال)“ ان جي شرح ۾ اعليٰ حضرت، امام اهل سنت مولانا شاه امام احمد رضا خان عَلَيْهِ رَحْمَةُ الْمَلٰئِكَةِ فرمائن ٿا: ان (يعني ڏکيل ۽ لاچار جي دعا جي قبوليت) جي طرف ته خود قرآن عظيم ۾ ارشاد موجود آهي.

ترجمو ڪنزالايمان: يا اهو جيڪو پریشان دل جي ٻڏي ٿو جڏهن اهو کيس پڪاري ۽ تڪليف تاري ٿو. (فضائل دعا، ص. 218)

أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ

السُّوءَ (پ 20، النمل: 62)

منا منا اسلامي پائرو! خدا عَزَّوَجَلَّ جي قسم! دنيا جي رنگينين ۾ گم مالدار و صاحب اقتدار جي مقابلي ۾ سنتن جو پابند غريب و نادار خوش نصيب ۽ ان جو بخت جاگيل آهي ۽ اهو آخرت ۾ ڪامياب آهي جيڪو غربت، مرض ۽ آفتن ۾ مبتلا هئڻ جي باوجود الله غفار عَزَّوَجَلَّ ۽ ان جي رسولِ ذي وقار صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي اطاعت ڪندڙ آهي.

زبان پر شڪوه رنج و آلم لايانہیں کرتے نبی کے نام لیوا غم سے گھبرایا نہیں کرتے
صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدًا

فرمانِ مُصطَفِي صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جنهن جمع جي ڏينهن مون تي ٻه سؤ پيرا درود پاڪ پڙهيو ان جا ٻه سؤ سالن جا گناهه معاف ٿيندا. (ڪنز العمال)

مسڪينن جي لاءِ جنت

منا منا اسلامي پائرو! اهي مسلمان جيڪي اڄڪلهه اهل دنيا جي نظر ۾ حقير تصور ڪيا وڃن ٿا، غريب سمجهي ڪري انهن کي متن مائتن ۽ يارن دوستن کان پري ڪيو وڃي ٿو، پر قربان و جان الله رَبُّ الْعِزَّةِ عَزَّوَجَلَّ جي رحمت تي اهي ئي ماڻهون جنت جي لاءِ عزت و عظمت جو باعث آهن جيئن ته حضرت سيدنا ابو هريره رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ روايت ڪن ٿا غريبن جي ملجا و ماوي، احمد مجتبيٰ، محمد مصطفي صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمان عالي شان آهي ”جهنم ۽ جنت ۾ بعث ٿيو ته جهنم چيو“ مون کي ظالم ۽ تكبر وارن ماڻهن سان فضيلت ڏني ويئي آهي جنت چيو مون کي ڇا ٿيو جو مون ۾ صرف ڪمزور، لاچار ۽ عاجز ماڻهون داخل ٿيندا. ته الله تبارڪ و تعاليٰ جنت کي فرمايو اي جنت! تون منهنجي رحمت آهين آئون منهنجي ٻانهن مان جنهن تي چاهيندس تنهنجي ذريعي رحم فرمائيندس. ۽ دوزخ کي فرمايو: اي جهنم! تون منهنجو عذاب آهين آئون منهنجي ٻانهن مان جنهن کي چاهيندس تنهنجي ذريعي عذاب ڏيندس. (مسلم، ڪتاب، الجنة الخ، باب النار يدخلها الجبارون الخ، ص، 1524، حديث 2846 مختصراً)

حضرت سيدنا علامه علي بن سلطان محمد قادري عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللهِ الْبَارِي ان حديث پاڪ ۾ موجود لفظ ”ضُعَفَاءُ“ جي وضاحت ڪندي فرمائين ٿا. هتي ڪمزور مان مراد اهي مسلمان آهن جيڪي مالي ۽ جسماني طور ڪمزور آهن. (مرقاة المفاتيح، ڪتاب الفتن، باب خلق الجنة والنار، 662/9 تحت الحديث 5694)

فرمانِ مُصطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جنهن وٽ منمنجو ذڪر ٿئي ۽ اهو مون تي درود شريف نه پڙهي ته اهو ماڻهن ۾ ڪنجوس ترين شخص آهي. (ترغيب و ترهيب)

تاج و تخت و حڪومت مت دے، ڪثرت مال و دولت مت دے

اپني رضا ڪا دے دے مُژده، يا الله مري جھولي بھر دے (وسائل بخشش)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدًا

اڪثر جتي غريب هوندا

منا منا اسلامي پاڻرو! ذڪر ڪيل روايت غريبن ۽ محتاجن لاءِ ڪيتري قدر تسلي جو نشان آهي جو الله ﷺ غريبن ۽ مسڪينن تي رحم فرمائيندي انهن کي جنت عطا فرمائيندو ۽ جنت حاصل ڪرڻ وارا اڪثر خوش نصيب اهي مسلمان هوندا جيڪي دنيا ۾ فقر وفاقه ۽ غربت جي زندگي گذاري رهيا هوندا. جيئن ته حضرت سيدنا عبدالله بن عمرو رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روايت آهي ته مڪه مڪرمه، سلطان مدينهءِ منوره صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمان جنت نشان آهي. **إِطْلَعْتُ فِي الْجَنَّةِ فَرَأَيْتُ أَكْثَرَ أَهْلِهَا الْفُقَرَاءَ** يعني مون جڏهن جنت کي ملاحظ ڪيو ڏٺو ته جنتن ۾ اڪثر تعداد فقيرن (يعني غريب ماڻهن) جي آهي. (مسند احمد، مسند عبدالله بن عباس 504/1، حديث 2086)

دے حُسنِ اخلاق کي دولت، ڪر دے عطاِ اخلاص کي نعمت

مجھ کو خزانہ دے تقویٰ کا، يا الله مري جھولي بھر دے (وسائل بخشش)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدًا

دعاءِ نبيءِ رحمت ۽ مسڪينن سان محبت

منا منا اسلامي پاڻرو! غربت ۽ مسڪيني ته اها آزمائش آهي جنهن ۾ مبتلا مسلمان جيڪڏهن صبر جي جھولي جهلي غور ۽

فرمانِ مُصطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: ان شخص جو نڪ مٽيءَ ۾ ملي وڃي جنهن وٽ منهنجو ذڪر ٿئي ۽ اهو مون تي درود پاڪ نه پڙهي. (حاڪم)

فڪر ڪري ته ان کي خبر پوندي ته حديث مبارڪ ۾ غريب ۽ مسڪين جا ڪيترا فضائل بيان ڪيا ويا آهن اسلام ۾ اهڙا ماڻهون حقير نه پر لائق محبت آهن جيئن ته حضرت سيدنا ابو سعيد خدري رضي الله تعالى عنه فرمائن ٿا. مسڪينن سان محبت ڪريو ڇو ته مون رسولِ خدا، محبوبِ انبياءِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي دعا ۾ هي لفظ شامل فرمائيندي ٻڌو **اللَّهُمَّ أَحْيِنِي مَسْكِينًا وَأَمْتِنِي مَسْكِينًا وَأَحْشُرْنِي فِي زُمْرَةِ الْمَسَاكِينِ** يعني اي الله عَزَّوَجَلَّ مون کي مسڪيني جي حالت ۾ حياتي ۽ مسڪيني جي حالت ۾ ئي وصال عطا فرما ۽ مسڪينن جي ٽولي ۾ منهنجو حشر فرما. (ابن ماجه، ڪتاب الزهد، باب المجالسة الفقراء، 433/4، حديث 4126)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدَ

منا منا اسلامي ڀائرو! غربت و مسڪيني پنهنجي رفاقت ۾ ڪيتريون برڪتون رکيو ويني آهي ته شهنشاہ خوش خصال، پيڪرِ حسن و جمال رسولِ بيمثال صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ به مسڪينن جي ٽولي ۾ شامل ٿيڻ ۽ انهيءَ ٽولي کي پنهنجي رفاقت جي برڪتن سان نوازڻ جي خواهش ۽ انهن سان محبت جي تلقين فرمائي رهيا آهن.

سلام اُس پر که جس کے گھر میں چاندی تھی نہ سونا تھا

سلام اُس پر کہ ٹوٽا بوريا جس کا ڇڄوئا تھا

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدَ

فقرا سان محبت قربت الاهي جو سبب

حضرت سيڏنا انس بن مالڪ رضي الله تعالى عنه روايت ڪن ٿا ته محبوبِ ربِّ العزّت صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ حضرت سيڏنا عائشه صديقه

فرمان مُصطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جنهن وت منهنجو ذڪر تعني ۽ ان مون تي درود شريف نه پڙهيو ان جفاڪعي. (عبدالرزاق)

رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا كِي مَخَاطَبِ كَرِي ارشاد فرمايو. **يَا عَائِشَةُ اجِبِي الْمَسَاكِينَ وَكَرْبِيَهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ يُقَرِّبُكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ** يعني اي عائشه رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا مسڪينن سان محبت ڪر، انهن کي پنهنجي ويجهو رک ته جيئن بروز قيامت الله تعاليٰ توهان کي پنهنجي قرب سان نوازي. (مشكاة المصابيح، ڪتاب الرقاق، باب فضل الفقراء الخ، الفصل الثاني/255، حديث 5244 مختصراً)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدًا

حقيقي مفلس ڪير؟

مٿا مٺا اسلامي ڀائرو! دنياوي مال جي محتاجي آخرت ۾ نعمتون ملڻ جو سبب آهي شرط اهو آهي ته صبر جو دامن هٿ مان نه ڇڏي انهيءَ لاءِ ان حالت ۾ نه پریشان ٿيو نه تشويش ۾ مبتلا ٿيو. تشويش ناکِ غربت ته آخرت جي غربت آهي ۽ اها ئي غربت حقيقت ۾ مصيبت آهي جيئن ته حضرت سيدنا ابو هريره رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان مروِي آهي ته پيڪر انوار، تمام نئين جا سردار، مديني جا تاجدار صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ کان پڇيو. ڇا توهان ڄاڻو ٿا مفلس ڪير آهي؟ صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ عرض ڪيو: اسان ۾ مفلس (يعني غريب، مسڪين) اهو آهي جنهن وٽ نه درهم هجن ۽ نه ئي ڪو پيو مال. ته ارشاد فرمايو ”منهنجي اُمت ۾ مفلس اهو آهي جيڪو قيامت جي ڏينهن نماز، روزو ۽ زڪوات کڻي ايندو پر ان فلاڻي کي ڳار ڏني هوندي، فلاڻي تي تهمت لڳائي هوندي، فلاڻي جو مال کاڌو هوندو، فلاڻي جو رت وهايو هوندو ۽ فلاڻي کي ماريو هوندو بس ان جي نيڪين مان انهن سڀني کي حصو ڏنو ويندو. جيڪڏهن ان جي ذمي ايندڙ حق پورا ٿيڻ کان پهرين ان جون نيڪيون ختم ٿي ويون ته ماڻهن جا گناهه ان

فرمان مُصطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جنهن وت منهنجو ذڪر ٿئي ۽ ان مون تي درود پاڪ نہ پڙهيو تحقيق اهو بدبخت ٿي ويو. (ابن سني)

تي وڏا ويندا پوءِ اُن کي جهنم ۾ وڌو ويندو. (مسلم، ڪتاب البر و الصلة الخ، تحرير الظلم، ص 1394، حديث 2581)

منا منا اسلامي ڀائرو! ڊڄي وڃو! ڏکي وڃو! حقيقت ۾ مفلس هو آهي جيڪو نماز، روزو، زڪوات، صدقا، سخاوتون، فلاحِي ڪمن ۽ وڏي وڏي نيڪين جي باوجود قيامت جي ڏينهن خالي جو خالي رهجي وڃي! ڪڏهن گاريون ڏئي ڪري، ڪڏهن تهمت لڳائي ڪري، بغير اجازت شرعي دڙڪا داب ڏئي ڪري، بي عزتي ڪري، دليل ڪري، مار ڪٽ ڪري، عاريتا (عارضِي طور تي) ورتل شيون قصدا واپس نہ ڪري، قرض قبائي، دل ڏکائي جنهن کي دنيا ۾ ناراض ڪري ڇڏيو هوندو اهي ان جون سب نيڪيون وٺي ويندا ۽ نيڪيون ختم ٿي وڃن جي صورت ۾ انهن جي گناهن جو وزن انهن تي وجهي ڪري داخل جهنم ڪيو ويندو.

الهي! واسطه ديتا هون ميں ٻيڙي مڙي ڪا

بچا ڏنيا کي آفت سے، بچا عقلي کي آفت سے (وسائل بخشش)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

تُؤَبِّرُوا إِلَى اللَّهِ اسْتَغْفِرُ اللَّهُ

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

مفلسي ختم ڪرڻ جو وظيفو

منا منا اسلامي ڀائرو! اوهان آخرت جي غريب ۽ حقيقي مفلس جي بدنصوبي ۽ دنياوي غريب و مسڪين جي خوش نصيبي جي متعلق ٻڌو اسان مان هر هڪ جو اهو ذهن هئڻ گهرجي ته دنيا ۾

فرمان مُصطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جنهن مون تي هڪ ڀيرو درود پاڪ پڙهيو الله تعاليٰ ان تي ڏهه رحمتون موڪليندو آهي. (مسلم)

مال و دولت جي جيڪڏهن گهٽتائي وغيره جهڙي آزمائش اچي وڃي ته اهو صبر ڪندي ان کي برداشت ڪري ۽ آخرت جي غربت کان پناهه گهري ڇو ته آخرت جو غريب ئي حقيقت ۾ بدنصيب آهي ان کان علاوه اهو به ذهن نشين فرمائي ڇڏيو ته بقدرِ كفايت مال ڪمائڻ ٻين جي دستِ نگر (محتاج و حاجت مند) نه هئڻ، ڪنهن تي بوجهه نه بڻجڻ ۽ ڪشادو روزگار هئڻ جي تمنا ڪرڻ برو ڪونهي. اهڙي طرح جي تمنا رکندي روزي لاءِ ڪوشش ڪرڻ ورد وظيفا پڙهڻ صالحين جو طريقو آهي جيئن ته حضرت ابن شيرويه رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائين ٿا ته هڪ ڏينهن الله عَزَّوَجَلَّ جي مشهور و مقبول ولي حضرت سيدنا معروف ڪرخي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي خدمت بابرڪت ۾ هڪ تنگدست و مفلس شخص پنهنجي غربت جي شڪايت ڪئي. پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمايو الله تعاليٰ توکي پنهنجي حفظ و امان ۾ رکي اهل و عيال جي طرف موٽي وڃ ۽ هي لفظ ورد زبان رک **مَا شَاءَ اللهُ كَانَ** (الله عَزَّوَجَلَّ جيڪو چاهيو اهو ئي ٿيو) اهو شخص هي ورد ڪندو گهر جي طرف وڃي رهيو هو ته رستي ۾ ان جي ملاقات هڪ اڻڄاڻ شخص سان ٿي جنهن ان کي هڪ ٿيلهي ڏني ۽ پاڻ هليو ويو. غريب شخص جڏهن ٿيلهي کولي ته دينارن مان ڀري پئي هئي هو ڏاڍو خوش ٿيو ۽ اُتان کان ئي واپس موٽي حضرت سيدنا معروف ڪرخي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللهِ الْقَوِي جي خدمت ۾ حاضر ٿيو ته ان واقعي بابت ٻڌائي پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ ان شخص کي ڏسندي ئي فرمايو. اي الله عَزَّوَجَلَّ جا ٻانهو! جڏهن تنهنجي حاجت

فرمان مُصطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: مون تي ڪثرت سان درود پاڪ پڙهو بيشڪ توهان جو مون تي درود پڙهڻ توهان جي گناهن جي لاءِ مغفرت آهي. (جامع صغير)

پوري ٿي وئي هئي ته واپس ڇو آيا؟ الله عَزَّوَجَلَّ توهان کي پنهنجي حفظ و امان ۾ رکي. اهل و عيال جي طرف هي چوندي موٽي وڃ **مَا شَاءَ اللهُ كَانَ**. (عيون الحڪايات، ص 278)

الله رَبُّ الْعِزَّةِ عَزَّوَجَلَّ جي انهن تي رحمت لهجي ۽ انهن جي صدق ۽ اسان جي بيم حساب مغفرت ٿئي.

اُمِين بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

ڪيون ڪرڻ ميرے ڪام بنين غيب سے حسن

بنده بھی ہوں تو کيسے بڑے ڪار ساز ڪا (ذوق نعت)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ

روزي ۾ برڪت جو بهترين نسخو

حضرت سيدنا سهل بن سعد ساعدي رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ بيان ڪن ٿا ته هڪ شخص حضور اقدس، شفيع روز محشر صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي خدمت بابرڪت ۾ حاضر ٿي ڪري پنهنجي غربت ۽ تنگدستي جي شڪايت ڪئي نبي ڪريم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ارشاد فرمايو. جڏهن تون پنهنجي گهر ۾ داخل ٿين ته سلام ڪندو ڪر پلي ڪير به موجود نه هجي. پوءِ مون تي سلام ڪر ۽ هڪ پيرو ڦل هُوَ اللهُ شريف پڙهه ان شخص ائين ئي ڪيو ته الله تعاليٰ ان کي ايترو مالدار بڻائي ڇڏيو جو ان پنهنجي پاڙي وارن ۽ متن مائيتن ۾ به ورهائڻ شروع ڪري ڇڏيو. (القول البديع، الباب الثاني في ثواب الصلاة علي رسول الله الخ، ص 273)

فرمان مُصطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: مون تي درود شريف پڙهو الله تعالي توهان تي رحمت موڪليندو. (ابن عدي)

تنگدستي جو علاج

مكتبة المدينة جي شايع ٿيل 419 صفحن تي مشتمل ڪتاب ”مدني پنج سورہ“ جي صفحي 246 تي آهي ”يَا مَلِكُ 90“ دفعاً جيڪو غريب ۽ نادار پڙهندو ڪري **إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ** غربت کان چوٽڪارو پائيندو. (مدني پنج سورہ ص 246)

تُو ہے مُعْطَىٰ وہ ہیں قاسم یہ کرم ہے تیرا

تیرے محبوب کے ٹکڑوں پہ پلوں گا یارت (وسائل بخشش)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

رزق ۾ برکت جو وظيفو

دعوت اسلامي جي شايع ڪندڙ اداري مكتبة المدينة جي ڇاپيل ڪتاب ”مفلوظات اعليٰ حضرت“ جي صفحہ 128 تي آهي؛ هڪ صحابي رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ خدمت اقدس صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ۾ حاضر ٿيو ۽ عرض ڪيو: ته دنيا مون کان پٺ ڦيري ورتي آهي. فرمايو: ڇا اها تسبيح توکي ياد نه آهي جيڪا تسبيح آهي ملائڪن جي ۽ جنهن جي برڪت سان روزي ڏني ويندي آهي. خلق دنيا ايندي تو وٽ ذليل ۽ خوار ٿي ڪري، طلوع فجر (فجر جو وقت شروع ٿيڻ) سان گڏ 100 ڀيرا چونڊو ڪر **”سُبْحَانَ اللهِ وَبِحَمْدِهِ سُبْحَانَ اللهِ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ اسْتَغْفِرُ اللهُ“** ان صحابي رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کي ست ڏينهن گذريا هئا ته خدمت اقدس ۾ حاضر ٿي ڪري عرض ڪئي: ”حضور! دنيا مون وٽ ايتري قدر آئي جو آئون حيران آهيان ڪيئن ڪٿان، ڪٿي رکان. (لسان الميزان، حرف العين 304/4، حديث 5100 زرقاني علي الموهب، ذڪر طبه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ من داء الفقر 428/9 واللفظ له)

فرمان مُصطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جنهن مون تي ڏهه ڀيرا درود پاڪ پڙهيو الله تعاليٰ ان تي سؤرحمتون نازل فرمائي ٿو. (طبراني)

منا منا اسلامي ڀائرو! سنن جون صحبتون نيڪن جون دعائون ضرور رنگ ڏيکارينديون آهن. آفتن، مصيبتن ۽ مشڪلاتن ۾ الله عَزَّوَجَلَّ جي ڪامل ٻانهن کان مدد طلب ڪرڻ سان بلائون ٽرنديون ۽ مشڪلاتون ڪافور ٿينديون آهن. ان کان علاوه قرآن و سنت جي عالمگير غير سياسي تحريڪ دعوت اسلامي جي مدني ماحول سان تعلق رکڻ ۽ عاشقان رسول سان گڏ مدني قافلن ۾ سفر ڪرڻ جي برڪت سان به حاجتون پوريون ٿيڻ ۽ مصيبتون دور ٿيڻ جا بيشمار واقعا ملن ٿا جئين ته دعوت اسلامي جي شايع ڪندڙ اداري مڪتبه المدينه جي ڇاپيل 1548 صفحن تي مشتمل ڪتاب ”فيضان سنت“ جلد اول 980 تي آهي.

مدني بهار ڪي. اي. ايس. سي ۾ نوڪري ملي ويئي

اورنگي ٽائون باب المدينه ڪراچي جي هڪ زميندار اسلامي ڀاءُ پنهنجي مدني ماحول ۾ اچڻ ۽ روزگار ملڻ جو واقعو ڪجهه هيئن بيان فرمايو ته 19.6.2003 تي هڪ اسلامي ڀاءُ جي دعوت ڏيڻ تي دعوت اسلامي جي هفته وار سنتن پرئي اجتماع جي طرف رخ ٿيو پر پابندي نه هئي. بيروزگاري جي سبب پریشاني هئي هڪ اسلامي ڀاءُ جي انفرادي ڪوشش جي نتيجي ۾ مدني قافلہ ڪورس جي لاءِ دعوت اسلامي جي عالمي مرڪز فيضان مدينه ۾ داخلا وٺي ڇڏي اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ عاشقان رسول جي صحبتن ۽ برڪتن مون گنهگار تي مدني رنگ چاڙهي ڇڏيو، ۽ جيئن جو ڍنگ سيڪاري ڇڏيو. مدني

فرمان مُصطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: توهان جتي به هجو مون تي درود پاڪ پڙهو توهان جو درود مون تائين پهچي ويندو آهي. (طبراني)

قافله ڪورس پورو ڪرڻ کان پوءِ ٻئي يا ٽئي ڏينهن ڪجهه دوستن ٻڌايو ته ڪي. اي. ايس. سي ڪي ملازمن جي ضرورت آهي اسان به درخواستون جمع ڪرائي ڇڏيون آهن توهان به ڪرائي ڇڏيو. مون عرض ڪيو اڄ ڪلهه صرف درخواستن تي ڪٿي! سفارشن ۽ رشوتن تي نوڪرين جي ترڪيب نهي ٿي! پاڻ وٽ ته ڪجهه به ڪونهي. آخرڪار انهن جي اصرار تي مون به ”درخواست“ جمع ڪرائي ڇڏي. پهرين تحريري تيست ٿيا پوءِ انٽرويو ۽ ان کان پوءِ ميڊيڪل تيست جي صورت نهي. بيشمار با اثر ۽ پهچ وارين درخواستن جي باوجود آئون واحد اهڙو هئس جو هر جڳهه ڪامياب رهيس. فائينل انٽرويو ۾ گهر وارن زور ڏنو ته پينٽ شرٽ پائي وڃو پر آئون ته عاشقان رسول جي صحبت جي برڪت سان انگريزي لباس ڇڏي چڪو هئس تنهنڪري سفيد شلوار قميص ۾ ئي پهچي ويس. آفيسر منهنجو مذهبي لباس ڏسي مون کان ڪجهه اسلامي معلومات جا سوال ڪيا. جن جا مون آساني سان جواب ڏئي ڇڏيا. **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ** مون هي سڀ مدني قافله ڪورس جي اندر سکيا هئا. **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ** غير ڪنهن سفارش ۽ رشوت جي مون کي نوڪري ملي ويئي. منهنجي گهر وارن دعوت اسلامي جي مدني قافله ڪورس ۽ مدني ماحول جي برڪت ڏسي ڪري حيران رهجي ويا ۽ **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ** دعوت اسلامي سان محبت ڪرڻ وارا بڻجي ويا. اهو بيان ڏيڻ وقت **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ** آئون دعوت اسلامي جي علائقي

فرمانِ مُصطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: مون تي ڪثرت سان درود پاڪ پڙهو بيشڪ هي توهان جي لاءِ طهارت آهي. (ابو يعليٰ)

مشاورت جي خادم (نگران) جي حيثت سان پنهنجي علائقي ۾ سنتن جا ڏونڪا وڃائي رهيو آهيان ۽ مدني انعامن و مدني قافلن جي ڌور مچائي آهي.

نُورِي چاهي، آيے آيے قافلے ميں چليں، قافلے ميں چلو

تنگدستی مئے، دُور آفت ٻڌي ليني کي برکتين، قافلے ميں چلو

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدًا

منا منا اسلامي ڀائرو! بيان کي اختتام جي طرف آڻيندي سنت جي فضيلت ۽ چند سنتون ۽ آداب بيان ڪرڻ جي سعادت حاصل ڪريان ٿو. تاجدار رسالت، شهنشاه نبوت صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمان جنت نشان آهي ”جنهن منهنجي سنت سان محبت ڪئي ان مون سان محبت ڪئي ۽ جنهن مون سان محبت ڪئي اهو جنت ۾ مون سان گڏ هوندو.“ (مشكاة المصابيح، ڪتاب الايمان، باب الاعتصام بالڪتاب الخ، الفصل الثاني 55/1 حديث 175)

سينه تری سنت کا مدینه بنے آقا

جنت میں پڑوسی مجھے تم اپنا بنانا

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدًا

مدني لباس اپنائو جي چوڏهن حرفن جي نسبت سان لباس جا 14 مدني گل

تي فرامين مصطفي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ حاضر آهن ● جن جي اکين ۽ ماڻهن جي سنڙ جي وچ ۾ پردو هي آهي ته جڏهن ڪو ڪپڙا لاهي ته بسم الله چئي ڇڏي (المعجم الاوسط 59/2، حديث 2504) مفسر شهير حڪيم الامت حضرت مفتي احمد يار خان عَلَيهِ رَحْمَةُ الرَّحْمٰن فرمائن ٿا؛ جيئن

فرمان مُصطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جنهن مون تي هڪ ڀيرو درود پاڪ پڙهيو الله تعاليٰ ان تي ڏهه رحمتون موڪليندو آهي. (مسلم)

ديوار ۽ پڙدا ماڻهن جي نگاهه جي لاءِ آڙ ٿين ٿا ائين ئي الله **عَزَّوَجَلَّ** جو ذڪر جنن جي نگاهن کان آڙ ٿيندو جنات ان جي شرم گاهه کي ڏسي نه سگهندا. (مراة: 268/2) ● جيڪو شخص ڪپڙا پائي ۽ هي پڙهي.

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي كَسَانِي هٰذَا وَرَزَقْنِيهِ مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَلَا قُوَّةٍ¹ ته ان جا اڳيان پويان گناهه معاف ٿي ويندا. (شعب الايمان 181/5 حديث 6285) ● جيڪو باوجود قدرت زيب و زينت جو لباس پائڻ عاجزي جي ڪري ڇڏي ڏي الله **عَزَّوَجَلَّ** ان کي ڪرامت جو لباس پارائيندو. (ابو داؤد 326/4 حديث 4778) ● **خَاتَمُ الْمُرْسَلِينَ، رَحْمَةُ الْوَالِدِينَ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جو لباس مبارڪ اڪثر سفيد ڪپڙي جو هوندو هو. (كشف الاتباس في استحباب الباس للشيخ عبدالحق الدهلوي ص 36) ● لباس حلال ڪمائيءَ مان هجي ۽ جيڪو حرام ڪمائيءَ مان حاصل ٿيل هوندو تنهن ۾ فرض ۽ نفل ڪا به نماز قبول نه ٿيندي. (ايضاً ص 41) ● منقول آهي ته جنهن ويهي عمامو ٻڌو يا بيٺي پاڄامو يا شلوار پاتي ته الله **عَزَّوَجَلَّ** ان کي اهڙي مرض ۾ مبتلا فرمائيندو جنهن جي دوا نه آهي. (ايضاً ص 39) ● پائڻ وقت ساڄي پاسي کان شروع ڪريو (ها سنت آهي) مثال جڏهن قميص پايو ته پهرين ساڄي آستين ۾ ساڄو هٿ داخل ڪريو پوءِ کاٻو هٿ کاٻي آستين ۾. (ايضاً ص 43) ● اهڙي طرح پاڄامو پائڻ ۾ پهرين ساڄي پانچي ۾ ساڄو پير داخل ڪريو ۽ جڏهن قميص يا پاڄامو لاهڻ لڳو ته ان جي برعڪس ڪريو يعني کاٻي طرف کان شروع ڪريو. ● دعوت اسلامي جي شايع ڪندڙ

¹ ترجمو: تمام تعريفون الله **عَزَّوَجَلَّ** جي لاءِ آهن جنهن مون کي هي ڪپڙو پارايو ۽ منهنجي طاقت ۽ قوت جي بغير مون کي عطاءَ فرمايو.

فرمان مُصطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جنهن مون تي ڏه پيرا درود پاڪ پڙهيو الله تعاليٰ ان تي سو رحمتون نازل فرمائي ٿو. (طبراني)

اداري مڪتبه المدينه جي ڇاپيل 1197 صفحن تي مشتمل ڪتاب بهار شريعت جلد 3 صفحہ 409 تي آهي سنت اها آهي ته دامن جي ڊيگهه اڌ ٽنگ جي پنيءَ تائين هجي ۽ ٻانهن جي ڊيگهه وڌ کان وڌ آگرين جي چوٽي تائين ۽ ويڪر هڪ گرانٽ هجي. (رد المحتار 579/9) سنت هيءَ آهي ته مرد جو پاجامو پيڏين کان مٿي رهي. (مرآة 94/6) ● مرد مرداڻو ۽ عورت زنانو ئي لباس پائي ننڍن ٻارن ۽ ٻارڙين ۾ به ان ڳالهه جو خاص خيال رکيو ● دعوت اسلامي جي شايع ڪندڙ اداري مڪتبه المدينه جي ڇاپيل 1250 صفحن تي مشتمل ڪتاب بهار شريعت جلد اول صفحي 481 تي آهي مرد جي لاءِ ڏني جي هيٺ کان گوڏن جي هيٺ تائين عورت آهي يعني ان جو لڪائڻ فرض آهي. ڏني ان ۾ داخل نه آهي ۽ گوڏا داخل آهن. (ذمختار، ردالمختار، 93/2) هن زماني ۾ گهڻا اهڙا آهن جيڪي تهبند (گوڏ) يا پاجامو اهڙي طرح پائين ٿا جو دني جي هيٺان ڪجهه حصو کليل رهجي وڃي ٿو جيڪڏهن قميص وغيره ۾ اهڙي طرح لڪل هجي جو جسر (يعني چمڙي) جو رنگ نه چمڪي ته خير آهي نه ته حرام آهي ۽ نماز ۾ چوٽائي جي مقدار کليل رهيو ته نماز نه ٿيندي (بهار شريعت) خاص ڪري حج ۽ عمري جي احرام واري ڪي ان ۾ سخت احتيايات جي ضرورت آهي ● اڄ ڪلهه ڪجهه ماڻهون سر عام ماڻهن جي سامهون نيڪر (يعني هاف پينٽ) پائي ڦرن ٿا جنهن مان انهن جا گوڏا ۽ رانون نظر اچن ٿيون اهو. حرام آهي اهڙن جي گوڏن ۽ رانن جي طرف نظر ڪرڻ به حرام آهي. خاص ڪري راندين جا ميدان، ورزش ڪرڻ جي جڳهه ۽ ساحل سمند تي اهڙي طرح جا منظر گهڻا هوندا آهن. تنهن ڪري اهڙي جڳهين تي

فرمانِ مُصطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: مون تي ڪثرت سان درود پاڪ پڙهو بيشڪ توهان جو مون تي درود پڙهڻ توهان جي گناهن جي لاءِ مغفرت آهي. (جامع صغير)

وجڻ ۾ سخت احتياط ڪرڻ ضروري آهي. • تڪبر جي طور تي جيڪو لباس هجي اهو منع آهي. تڪبر آهي يا نه ان جي سڃاڻپ هيئن ڪري انهن ڪپڙن جي پائڻ کان پهرين جيڪا پنهنجي حالت هوندي هئي جيڪڏهن پائڻ کان پوءِ به حالت ساڳئي آهي خبر پئي ته انهن ڪپڙن سان تڪبر پيدا نه ٿيو. جيڪڏهن اها حالت باقي نه رهي ته تڪبر پيدا ٿي ويو تنهن ڪري اهڙن ڪپڙن کان بچجي ڇو ته تڪبر تمام بُري صفت آهي.

(بهار شريعت 409/3 رد المحتار 579/9) (163 مدني گل ص 20)

مدني خُليو

ڏاڙهي، زلفون، مٿي تي سائو عمامو شريف، ڪليءَ واري سفيد قميص اڌ تنگ جي پنيءَ تائين ڊگهيون، ٻانهون هڪ گرانٽ ڊگهيون، سيني تي دل جي طرف واري ڪيسي ۾ نمايا ڏنڊڻ، پاڄامو يا شلوار بيڏين کان مٿي. (مٿي تي سفيد چادر) ۽ پردي ۾ پردو ڪرڻ لاءِ مدني انعامات تي عمل ڪندي ناسي چادر به گڏ هجي ته مدينه مدينه

دعاء عطار: يا الله عَزَّوَجَلَّ! مون کي ۽ مدني لباس ۾ رهندڙ تمام اسلامي پائرن کي سبز گنبد جي چانوڻ ۾ شهادت، جنت البقيع ۾ دفن ۽ جنت الفردوس ۾ پنهنجي پياري محبوب صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو پاڙو نصيب فرمايا الله عَزَّوَجَلَّ سڄي امت جي مغفرت فرما.

امين بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِين صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

ان کا دیوانہ عمامہ اور زُلف و ریش میں لگ رہا ہے مدنی خلیے میں وہ کتنا شاندار

فرمان مُصطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: مون تي درود شريف پڙهو اللهُ تعاليٰ توهان تي رحمت موڪليندو. (ابن عدي)

سنتون سڪڻ جي لاءِ مڪتبه المدينه جي شايع ٿيل ٻه ڪتاب (1) 312 صفحن تي مشتمل ڪتاب ”بهار شريعت“ حصه 16 ۽ (2) 120 صفحن جي ڪتاب سنتون ۽ آداب هديت حاصل ڪريو ۽ پڙهو سنتن جي تربيت جو هڪ بهترين ذريعو دعوتِ اسلامي جي مدني قافلن ۾ عاشقانِ رسول سان گڏ سنتن ڀريو سفر به آهي.

لوئڻ رَحْمَتِيْنَ قافلے ميں چلو سِڪَڻِيْنَ قافلے ميں چلو

هون گي حل مشڪليں قافلے ميں چلو ختم هون شامِ قافلے ميں چلو

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدًا

بيان ٻڌڻ جون نيتون

مدني چينل جا ناظرين به حسب حال نيتون ڪري سگهن ٿا

- نظرون هيٺ ڪري خوب ڪن لڳائي ڪري ٻڌندس ● ٽيڪ لڳائي ويهڻ جي بجاءِ علمِ دين جي تعظيم جي نيت سان جيستائين ٿي سگهيو گوڏن ڀر ويهندس ● ضرورتاً سرڪي ڪري ٻين لاءِ جڳهه ڪشادي ڪندس ● ڌڪو وغيره لڳو ته صبر ڪندس گهورڻ، ڌمڪائڻ، الجھڻ وغيره کان بچندس ● صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! اذڪر الله، تُوْبُوْا اِلَى اللّٰهِ وغيره ٻڌي ڪري ثواب ڪمائڻ ۽ صدا لڳائڻ وارن جي دلجوئي جي لاءِ وڏي آواز سان جواب ڏيندس ● بيان کانپوءِ پاڻ اڳيان وڏي ڪري سلام و مصافحو ۽ انفرادي ڪوشش ڪندس. (ثواب وڌائڻ جو نسخو ص 30)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدًا

فرمان مُصطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جنهن مون تي ڏهه ڀيرا درود پاڪ پڙهيو الله تعاليٰ ان تي سو رحمتون نازل فرمائي ٿو. (طبراني)

بيان ڪرڻ جون نيتون

● حمد و صلوة ۽ مدني ماحول ۾ پڙهيا ويندڙ درود پاڪ پڙهائيندس ●
 درود شريف جي فضيلت ٻڌائي ڪري **صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيب!** چوندس، ائين پاڻ به درود پاڪ پڙهندس ۽ ٻين کي به پڙهائيندس ● سني عالم جي ڪتاب مان پڙهي ڪري بيان ڪندس ● سڀارو 14 سورة النحل آيت 125

أَدْعُو إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ

ترجمو ڪنز اليمان: پنهنجي رب جي وات جي طرف سڌ پڪي سمجهه ۽ چڱي نصيحت سان. ۽ بخاري شريف جي حديث 4361 ۾ آيل انهي فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ **بَلِّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً** يعني پهچايو منهنجي طرفان ڀلي هڪ ئي آيت هجي. ۾ ڏنل احڪامن جي پيروي ڪندس ● نيڪي جو حڪم ڏيندس ۽ برائي کان منع ڪندس ● اشعار پڙهندي ۽ عربي، انگريزي ۽ مشڪل لفظ ڳالهائيندي وقت دل جي اخلاص تي توجهه رکندس يعني پنهنجي علميت جو دٻڊو ويهارڻ مقصود هوندو ته ڳالهائڻ کان بچندس ● مدني قافلي مدني انعامات ۽ علائقائي دوره براءِ نيڪي جي دعوت وغيره جو شوق ڏياريندس. (ثواب و ڏاڻڻ جا نسخا ص 29)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيب! **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّد**

د ستنو سپرلي

اعتماداً لہم غلام علی د تبلیغ قرآن و سنت عالمگیر غیر سیاسی تحریک دعوت اسلامی پہ خوشبودار مدنی ماحول کئیں پہ کثرت سرہ سنتونہ زدہ کبیري او بنودلې شي، هرہ پتجشنہ (یعنی زیارت) د مانہام د مانخہ نہ پس ستاسو پہ ټیار کئیں کیدونکي د دعوت اسلامي په هفته وارہ اجتماع کئیں د تولہ شپہ تیرو لومدني عرض دي، د عاشقان رسول سرہ په مدني قافلو کئیں سفرہ او هرہ ورځ د ”فکرِ مدینہ“ په ذریعہ د مدني انعاماتو رسالہ دکولو او د خپل ځای ذمہ دارتہ د جمع کولو عادت جوړ کړی. اِن شَاءَ اللّٰهُ غلام علی د دي په برکت سرہ بہ دستنو د پابند جوړیدو، د گناہونو نہ د نفرت کولو او د ایمان د حفاظت دپارہ د سوج او فکر ذہن جوړیږي. هر اسلامي ورور دي خپل دا ذہن جوړ کړي چه ”ماتہ د خپل ځان او د تولي دنیا د خلقو د اصلاح کوشش کول دي“، اِن شَاءَ اللّٰهُ غلام علی د خپل ځان د اصلاح د کوشش کولو د پارہ په ”مدني انعاماتو“ عمل او د تولي دنیا د اصلاح د کوشش د پارہ په ”مدني قافلوه“ کئیں سفر کول دي. اِن شَاءَ اللّٰهُ غلام علی

فیضانِ مدینہ محلّہ سوداگران زرہ سبزی مندی، بابُ المدینہ (کراچی)

UAN: +92 111 25 26 92 Ext: 1262

Web: www.dawateislami.net / E-mail: translation@dawateislami.net